

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**B. Alberti Doctoris Magni ex Ordine Prædicatorum
Episcopi Ratisponensis De Adhærendo Deo Libellvs**

**Johannes <de Castello>
Albertus <Magnus>**

Antverpiae, 1621

Cap. XII. De amore Dei, quàm efficax sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44148

40 B. ALBERTI MAGNI
volueris bonum, & non potes, factum
Deus compensat. Igitur secundum hoc
æterna lex incommutabili stabilitate
firmavit, ut in voluntate meritum sit; in
beatitudine, aut in miseria, præmium,
atque supplicium. Dilectio enim est
magna voluntas Deo seruiendi, dulcis
affectus Deo placendi, feruentissimum
desiderium Deo fruendi. Demum ten-
tari non est peccatum, sed materia exer-
cendæ virtutis, ut homo ad multa bona
proficiat tentatione, cum tota vita ho-
minis super terram tentatio censeatur.

CAPVT XII.

De amore Dei, quàm efficax sit.

ENIMVERO omnia supradiçta, &
quæcumque salutis necessaria, non
melius, nec propinquius, nec salubrius
perfici possunt, nisi per amorem: per
quem suppleri potest omnis necessarij
ad salutem indigentia; & in eo habetur
omnis boni abundantia, nec deest sum-
mi desiderij præsentia. Quippe solus
amor est, quo conuertimur ad Deum,
transformamur in Deum, adhæremus
Deo,

Deo, vnimur Deo, vt fimus vnus spiritus cum eo, & beatificemur hîc in gratia, & ibi in gloria, ab eo, & per eum. Amor enim ipse non quiescit, nisi in amato. quod fit, cùm obtinet ipsum possessione plenaria atque pacifica. Nempe amor ipse, qui & charitas, est via Dei ad homines, & via hominis ad Deum: & mansionem Deus habere non potest, vbi charitas non est. Si igitur charitatem habemus, Deum habemus, quia Deus charitas est. Proinde nihil amore acutius, nihil subtilius aut penetrabilius: nec quiescit, donec naturaliter totam amabilis penetrauerit virtutem & profunditatem ac totalitatem; & vnum se vult facere cum amato, & si fieri potest, vt hoc idem ipse sit quod amatum. Et ita nullum patitur medium inter se & obiectum dilectum quod amat, quod est Deus, sed vehementer tendit in eum: & idèd numquam quiescit, donec omnia transeat, & ad ipsum in ipsum veniat. Est enim amor ipse virtutis vnitiuæ & transformatiuæ, transformans amantem in amatum, & econtrâ, vt sit vnum amatorum in altero, & econuersò, in quantum intimiùs potest.

potest. Quod liquet primò quantum ad vires apprehensiuas, qualiter amatum sit in amante; videlicet in quantum dulciter & delectabiliter reuocatur in apprehensione amantis, & è regione, prout scilicet amans nititur singula que ad amatum pertinent, non superficialiter, sed intrinsecùs discernere, & quasi ad interiora eius ingredi. Sed quantum ad vires appetitiuas & affectiuas, amatum dicitur in amante, prout videlicet est in affectuosa eius complacentia, & in iucunda eius delectatione interiùs radicata: econuersò, amans est in amato, toto desiderio & conformitate secundùm idem velle & nolle, & in eodem gaudere & tristari, tamquam idem ipse. Trahit enim amor (*quia fortis est vt mors dilectio*) amantem extra se, & collocat eum in amato, faciens ei intimissimè inharere. Plus enim est anima vbi amat, quàm vbi animat; quia sic est in amato secundùm propriam naturam, rationem, & voluntatem: sed in eo quod animat, tantùm est secundùm quod est forma; quod etiam brutis conuenit. Non est ergo aliud quod nos ab exterioribus sensibilibus intra nos, &

exinde

Cant. 8.

DE ADHÆRENDO DEO LIB. 43
exinde in Iesu Christi intima & diuina
trahit, quàm amor Christi, quàm desi-
derium dulcedinis Christi, ad sentien-
dum, percipiendum, & degustandum
præsentiã diuinitatis Christi. Non
itaque aliud est quàm amoris vis, quæ
etiam animam de terris ad fastigia cæli
celsa perducit. Nec ad summam bea-
titudinem quis peruenire potest, nisi
amore & desiderio prouocante. Ipse et-
iam amor est vita animæ, vestis nuptia-
lis, & perfectio ipsius, in quo omnis lex
& Prophetæ, & Domini edictum pen-
det. Vnde Apostolus ad Romanos :
Plenitudo legis est dilectio. Et prima ad Rom. 13.
Timotheum: *Finis precepti est charitas.* 1. Tim. 1.

CAPVT XIII.

*Orationis qualitas & utilitas : &
quomodo cor sit recolligendum in-
tra se.*

PRÆTEREA, cùm ad hæc & ad quæ-
cumque alia bona omnino simus ex
nobis insufficientes, nec aliquid de no-
bis ipsi Domino Deo (à quo solo omne
bonum) exhibere possumus, quod non
sit